

Ha'azinu – Deuteronomium 32:1 – 32:52

Aliyah 1 – Deuteronomium 32:1 – 32:6

Vlak voordat Mozes gaat sterven, zingt hij het indrukwekkende **lied Ha'azinu** voor de oren van het volk Israël. Ook leert hij de Israëlieten dit lied aan, volgens Deuteronomium 31:22. Dit lied is een ontzagwekkend lied, gezongen in de **hemelse rechtbanken** van God. Hemel en aarde worden in de eerste regel van het lied als getuigen opgeroepen tegen het volk Israël. En het lied zelf zal in de latere oordeelsdagen ook zelf als getuige naar voren treden, volgens Deuteronomium 31:21.

Het verbond, dat God sluit met zijn volk, wordt hier officieel voor de hemelse Rechterstoel bekrachtigd en verzegeld. De hemel en de aarde zijn daarbij als twee **getuigen** aanwezig. En de woorden van het lied, zijn als een derde getuige, die op dat moment de adem krijgt ingeblazen, om in later dagen te kunnen getuigen tegen het volk. Het **verbond** dat hier bekrachtigd en verzegeld wordt, houdt in grote lijnen in, dat God zijn volk zal zegenen, als ze zich aan zijn Thora houden, maar dat er vloek zal komen, als het volk de Thora verlaat en andere goden gaat dienen.

Bij aanvang krijgt het volk van de Israëlieten al een **officiële waarschuwing** mee. In het lied zingt Mozes dat het in het hart van het volk is, om het verbond te gaan overtreden. Zij zullen niet altijd achter God aan blijven gaan, maar van achter Hem weggaan en andere goden achterna gaan. Mozes kent het volk namelijk langer dan vandaag en heeft hun rebellie geproefd en meegemaakt in de woestijn. Hij beseft heel goed, dat het niet lang goed kan gaan. Uiteindelijk zal het ergens mis gaan en zullen de oordelen van het verbond over het volk komen.

Zoals gezegd in de vorige *parshah*: de huidige **parshat Ha'azinu** stemt thematisch overeen met **parshat Noach**.¹ De Thora eindigt namelijk waar zij begon. Daarom stemt de een-na-laatste *parshah* overeen met de tweede *parshah* van de Thora. De cirkel van de Thora wordt rond gemaakt. Hieronder zullen we gaan zien hoeveel overeenkomsten er zijn tussen *parshat Ha'azinu* en *parshat Noach*. Thematisch gaan ze beiden over het oordeel, wat God brengt.

Parshat Noach gaat over de zondvloed, die God bracht over de wereld.² De mensen waren te ver gegaan en de wereld was vol van geweld geworden. Daarom bracht God het **oordeel van de zondvloed**. Nu zou je kunnen zeggen dat God de wereld dus vernietigd heeft door de zondvloed. Dit wordt echter ontkracht door Genesis 6:11-12, want daarin staat dat **de mens** de aarde vernietigde, door zijn slechte levenswandel.³ Niet God kon verantwoordelijk gehouden worden voor het oordeel van de zondvloed, maar de mens zelf moet daarvoor verantwoordelijk gehouden worden.

¹ Deuteronomium 32 stemt dus overeen met Genesis 6:9 – 11:32. Zie de eerste *aliyah* van *parshat Wayeelech*.

² Genesis 6:9ev.

³ Zie de eerste *aliyah* van *parshat Noach* voor meer uitleg hierover.

En dit is precies de boodschap van het lied van Mozes in *parshat Ha'azinu*. Als Gods oordelen over Israël gaan komen, dan kunnen ze God daar nooit verantwoordelijk voor houden. Ze zullen het **aan zichzelf te danken** hebben. Ze zijn gewaarschuwd en zullen toch Gods verbond gaan overtreden. Daarmee vernietigen ze zelf de zegen van het verbond en laden ze zelf de vloek van het verbond op zich.

Laten we het lied van Mozes eens iets beter bekijken. Het lied begint met: *Luister hemel, dan zal ik spreken! En hoor aarde, de woorden van mijn mond! Mijn leer zal neerdruppelen als de regen, mijn woorden zullen stromen als de dauw, als druppels op het groen en als regendruppels op het gras.*⁴ Dit alles laat een **lieflijk tafereel** zien, waarin de hemel haar **vruchtbare regen** geeft en de aarde haar dauw. Alles is groen.

Dit is het tegenovergestelde beeld van de zondvloed. In *parshat Noach* lezen we dat de sluizen van de hemel worden opengezet en dat de bronnen van de grote chaosvloed openbarsten.⁵ Ook hier leveren hemel en aarde hun deel, maar dit keer door een allesoverweldigende en **vernietigende vloed** uit te spuwen. Zo werden hemel en aarde bedolven onder het water en was er geen groen meer te zien.

Zolang men dus acht slaat op het lied van Mozes, kan een nieuw oordeel worden voorkomen. De woorden van dit hemelse lied zorgen ervoor, dat hemel en aarde de Israëlieten zullen zegenen met vruchtbaarheid. Als de Israëlieten zich aan het verbond houden, dan zal het Beloofde Land vruchtbaar en groen voor hen zijn. Dan zal het zijn regen op de juiste tijd en in de juiste proporties krijgen.

In het vierde vers van het lied van Mozes wordt gezongen: *De daden van de Rots zijn perfect, want al zijn wegen zijn oordeel. Een God van trouw is Hij en geen onrechtvaardigheid is in Hem. Rechtvaardig en recht is Hij. Vernietiging is niet van Hem, maar de blaam treft zijn kinderen, een slinkse en verdorven generatie.*⁶ Hier wordt nog eens expliciet gezegd, dat God geen blaam treft, wanneer het oordeel komt. De mensen hebben het aan zichzelf te danken, wanneer dit gebeurt.

God wordt hier als **de Rots** geïntroduceerd. En van de Rots weten we, dat Hij **water** gaf in de woestijn, zodat de Israëlieten daaruit konden drinken. Deze Rots geeft zowel de verkwikkende regen, alsook de grote zondvloed, die alles vernietigde. God wordt hier vereenzelvigd met de **Foundation Stone** van de wereld, de Rots die op de navel van de wereld ligt en waaronder alle wateren van hemel en aarde zijn opgehoopt. Zolang die Rots slechts de vruchtbare wateren laat passeren, zijn hemel en aarde veilig voor het water, net als een kind die in de baarmoeder ronddobbert, daar groeit en zich ontwikkelt.⁷

⁴ Deuteronomium 32:1-2.

⁵ Genesis 7:11.

⁶ Deuteronomium 32:4-5.

⁷ In het wereldbeeld van het Oude Nabije Oosten was de hemel blauw, omdat er water boven de hemelkoepel was. Ook werd geloofd, dat de zee helemaal onder de aarde doorliep. Zo waren hemel en aarde omgeven door water, zoals een kind in de baarmoeder van de moeder. De *Foundation Stone* lag op de *axis mundis*, die hemel en aarde met elkaar verbond. Zowel in Joodse, christelijke als Islamitische bronnen wordt deze steen gelokaliseerd op de Tempelberg, onder de huidige Rotskoepel.

Nog belangrijker is dat God hier als de **rechtvaardige Rechter** naar voren komt, die oordeelt op rechte en rechtvaardige manier. God sprak het oordeel van de zondvloed uit en vonniste daarmee een rechtvaardig oordeel over een verdorven geslacht. God sprak het oordeel uit over de Israëlieten en vonniste daarmee een rechtvaardig oordeel over een verdorven generatie. Uiteindelijk zal de Rechter van hemel en aarde over iedereen een oordeel vellen op rechtvaardige wijze.

We hebben door alle *parshot* heen gezien, dat de **Thora** ons de hele wereldgeschiedenis beschrijft, van de schepping tot aan de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Vlak voor het einde van de Thora zijn we op het punt aangekomen van het **Eindoordeel**. Geestelijk bezien vertelt dit gedeelte ons, dat God als Rechter zal komen. Dan zal Hij over alle volken en alle mensen een rechtvaardig oordeel vellen.

Opvallend is dat in Openbaring 20:11 staat, dat op die dag **hemel en aarde** weg zullen **vluchten** voor het aangezicht van God. Op dat moment zullen dus de oude hemel en aarde vergaan. Zij hebben hun functie vervuld. Nadat het oordeel gevelde is, horen we over een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waarop gerechtigheid woont.⁸ Deze hemel en aarde zullen geen getuigen hoeven te zijn van onrecht en geweld. Nee, deze hemel en aarde zullen alleen getuigen zijn van gerechtigheid en vrede, voor eeuwig.

Ook de volgende *aliyot* van *parshat Ha'azinu* handelen over het oordeel, dat God gaat brengen. Het hele lied van Mozes is een aankondiging van de oordelen van God. Zo staat er in vers 22 dat er een **vuur in Gods neus** is aangestoken, dat zal branden tot in de laagste plaatsen van het dodenrijk. Het zal het hele land en haar opbrengst verteren en de fundamenten van de bergen in vlam zetten.

Dit doet ons denken aan 2 Petrus 3, waar staat dat de wereld ooit door het water van de zondvloed verging. Dat zou volgens Gods belofte niet nog een keer gebeuren.⁹ Maar de huidige **hemel en aarde** (van na de zondvloed) zullen **door vuur vergaan** op de Dag des Oordeels. Op die dag zullen de hemelen met vuur en gigantisch geluid vernietigd worden en de elementen brandend vergaan en de aarde met alles erop zal verbranden.¹⁰

In het lied van Mozes wordt al verwezen naar deze **Dag des Oordeels**. Gods woede zal dan als een vuur branden en alles vernietigen. Zelfs de fundamenten van de bergen en de laagste plaatsen van het dodenrijk, zullen niet aan het vuur van Gods toorn ontkomen. God is lang van geduld, maar op een keer is het genoeg geweest. Genoeg geweld, genoeg onrecht, genoeg dood en verderf. Dan wordt het tijd voor de afrekening. En tijd voor de nieuwe hemel en aarde, die voor eeuwig zullen blijven bestaan.

⁸ 2 Petr. 3:13, Openb. 21. Dit gaat nog verder dan de vernieuwing van hemel en aarde in het Messiaanse Rijk, waarover Jesaja 65:17ev spreekt, want daar zullen nog mensen sterven. Zie ook Openb. 20:1-10.

⁹ Genesis 8:20-22. God belooft daar de aarde niet meer te vernietigen, maar kennelijk geldt dit tot aan het definitieve einde van de huidige hemel en aarde. Niet meer door water zal de aarde vergaan, maar wel door vuur.

¹⁰ 2 Petrus 3:5-7, 10-12.

Verder staat er in vers 24 van het lied, dat God alle **demonen en machten van de hel** zal loslaten op aarde. Ook dit heeft alles te maken met de naderende Oordeelsdag van God. Als we het Bijbelboek Openbaring doorlezen, dan zien we hoeveel demonische en duivelse machten er op aarde rondgaan, in **het laatste der dagen**. Ook dit is een oordeel van God over de wereld. Hij geeft de duisternis vrij spel, om zijn ware gezicht te tonen. Daarna zal het oordeel over deze machten geveld worden.

In vers 26 staat dat God de Israëlieten in eerste instantie helemaal van de aarde wilde wegvagen, maar dat Hij dat omwille van zijn heilige Naam niet zal doen. God lijkt zich hier **te bedenken** en af te zien van een volledige vernietiging. Dit was ook bij de zondvloed het geval. Uiteindelijk na de vloed, toen Noach zijn altaar bouwde, kreeg God andere gedachtes en gevoelens over de zondvloed. Toen beloofde Hij om niet nogmaals zo'n vloed over de aarde te laten komen.

Gelukkig mogen we weten dat God ook bij de komende Dag des Oordeels geen totale vernietiging van alles en iedereen nastreeft. Zeker niet! Door Yeshua wil Hij zoveel mogelijk mensen redden uit het oordeel. Ja, Hij wacht zelfs nog met het brengen van de Dag des Oordeels, omdat **Hij niet wil, dat er ook maar iemand verloren gaat**, volgens 2 Petr. 3:9. Ook staat er in Maleachi 4:5-6 dat God Elia voor de Oordeelsdag uit zal sturen, om mensen tot bekering te roepen. Dan hoeft Hij de aarde niet volledig te vernietigen.

In vers 32 worden de Israëlieten vergeleken met **Sodom en Gomorra**. Ook Sodom en Gomorra zijn vernietigd door Gods oordeel. Er regende vuur en zwavel uit de hemel op deze steden neer, zodat ze volledig in de as werden gelegd. De verbanden tussen de Zondvloedgeneratie, Sodom en Gomorra en de Eindtijdgeneratie zijn helder. Deze komen ook op verschillende plekken in het Nieuwe Testament naar voren.¹¹ Eén tekst wil ik hieruit pikken, omdat ze daar alle drie in voorkomen, namelijk Luk. 17:26ev:

*En zoals het gebeurd is **in de dagen van Noach**, zo zal het ook zijn in de dagen van de Mensenzoon. Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk en werden ten huwelijk gegeven tot op de dag waarop Noach de ark binnenging en de zondvloed kwam en hen allen om deed komen.*

*Op dezelfde manier ook, zoals het gebeurde **in de dagen van Lot**: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten en zij bouwden. Op de dag echter waarop Lot uit Sodom wegging, regende het vuur en zwavel uit de hemel en bracht hen allen om. Evenzo zal het zijn op **de dag waarop de Mensenzoon** geopenbaard zal worden.*

*Wie op die dag op het dak zal zijn en zijn spullen in huis, moet niet naar beneden gaan om het mee te nemen. En wie op de akker is, moet evenmin terugkeren naar wat hij achterliet. **Denk aan de vrouw van Lot...***

De enige manier om aan het oordeel te ontkomen, is door **niet meer achterom te kijken**. Niet vast te blijven zitten aan je spullen, je dagelijkse bezigheden, de wereld om je heen. Nee, we moeten altijd wachten op Yeshua en bereid zijn om **meteen mee te gaan!**

¹¹ Matth. 11:22-24, Mark. 6:11, Luk. 10:10-15, 2 Petr. 2:4-9, etc.

Na alle oordelen over het volk van Israël, lezen we in de zesde *aliyah* van het lied van Mozes dat God het weer voor zijn volk zal opnemen. Op die dag zal Hij het bloed van zijn volk **wreken op de heidenvolken**, omdat zij maar wat graag de oordelen over Israël wilden brengen en daar zelfs nog veel scheppen bovenop deden. Ook dit heeft alles te maken met de Oordeelsdag van God. We kunnen dit bijvoorbeeld lezen in Zacharia 12 t/m 14. Op de Dag van het Oordeel zal **God Zelf strijden voor Jeruzalem** en alle volken, die haar belegeren, verslaan.

Ik geloof dat deze dingen **niet ver weg meer** zijn in onze dagen. Laten we onze ogen open houden voor de ontwikkelingen in de wereld, zodat we er niet aan voorbij zien. God zal zijn **rechtvaardige oordelen** over de wereld brengen en het weer opnemen voor zijn volk Israël. Yeshua zal op de wolken van de hemel terugkomen als Mensenzoon en het Messiaanse Rijk stichten vanuit Jeruzalem over de hele aarde. Kom spoedig, Heer!

Een laatste vraag rest nog: waarom brandde **Gods woede** zo hevig tegen zijn volk? Wel, dit heeft te maken met de **bijzondere band**, die God met zijn volk was aangegaan. In het zesde vers van het lied van Mozes staat dat God de Vader is van het volk. Ook is Hij Degene die het volk als zijn eigendom gekocht (*qoneh*) heeft. Hij is Degene die het volk gemaakt heeft. En Hij is Degene die het volk bevestigd heeft.

Alles wat het volk Israël is en heeft, heeft zij te danken aan God. Verder zijn zij geroepen om de **Naam van God** te proclameren en God groot te maken. Daar begint Mozes zijn lied ook mee in vers 3. In zijn lied roept hij de Naam Yahweh uit en roept hij hemel en aarde op om God met hem groot te maken. Dit laat trouwens zien, dat hemelse rechtszaken niet gevoerd worden, zonder **lofprijzing** van de Allerhoogste God. Zijn Naam vestigt alle gezag en gaat uit boven alle namen in de hemelen en op de aarde.

De Israëlieten hebben in het bijzonder de roeping om de Naam van God te proclameren en zijn grote daden in de wereld bekend te maken.¹² In de Psalmen en ook elders in de Bijbel wordt opgeroepen om de Naam van de Heer uit te roepen, bekend te maken en groot te maken. In de huidige Joodse traditie wordt de Naam van God niet uitgesproken, uit respect voor de Naam en om niet het Tweede Gebod¹³ te overtreden. Toch lijkt de Bijbel een **gebod** te geven **om de Naam wel uit te roepen** op aarde. En daar heeft het priestervolk Israël een bijzondere roeping in.

In elk geval hadden de Israëlieten een hele bijzondere roeping en plaats in Gods hart gekregen. God was met al zijn emoties bij het volk betrokken geraakt. De verbondssluiting is dan ook niet minder dan een **huwelijksvoltrekking** tussen God en zijn volk. Maar het volk bleek zo ondankbaar, dat ze God verlieten en vreemd gingen met andere goden. Daarom worden ze een dwaas volk genoemd in vers 6 en daarom wordt God zo ontzettend boos op het volk. Het is een **heilige jaloesheid**, namelijk de keerzijde van **zijn liefde** voor het volk.

¹² Psalm 105 bijv.

¹³ In de Joodse traditie is dit het Derde Woord van de Tien Woorden.

Dit leert ons, dat **hoe meer ons is toevertrouwd** door God, **des te scherper** zal ons leven ook geoordeeld worden. Hoe meer we van God gezien en gehoord hebben, des te meer doet het ertoe, wat we hiermee doen. Hoe meer liefde God ons gegeven heeft, des te groter is de pijn en de woede, als we deze liefde afwijzen.

God heeft ons het **grootste bewijs van liefde** gegeven, wat mogelijk was. Hij kwam Zelf door zijn Zoon naar deze wereld toe. En **Hij gaf zijn leven** voor ons. Met zijn eigen bloed kocht Hij ons vrij, nam Hij ons als kinderen aan en zette Hij ons stevig op de voeten neer. Hoe gaan wij om met zoveel genade en liefde? Hoe beantwoorden wij deze? Stroomt ons hart dan ook vol met liefde en verlangen naar Hem? Vul ons, o Heilige Geest!

Welke lessen hebben we nu geleerd?

1. **Mozes lied** klinkt als **getuige** in de **hemelse rechtbanken**
2. Als God **oordelen** brengt, kan de **mens** dat alleen **aan zichzelf wijten**
3. **God is de Rots** die de **zondvloed** terugdringt en het **vruchtbare water** geeft
4. **God oordeelt** alles en iedereen **rechtvaardig**
5. Bij het **Laatste Oordeel** zullen de **oude hemel en aarde vergaan**
6. In de **eindtijd** gaan er veel **demonische machten** rond
7. **God bedenkt zich soms** en ziet er dan van af om oordeel te brengen
8. **God wil niet** dat er ook maar **iemand verloren** gaat
9. **Als Yeshua komt**, moet je **niet achterom kijken**, maar **meteen** meegaan
10. **God** zal het **opnemen voor Jeruzalem** en **strijden tegen de heidenvolken**
11. **Hoe meer** ons is **toevertrouwd**, des te **zwaarder** is het oordeel
12. In **Yeshua** is ons het **grootste bewijs van liefde** toevertrouwd